

[Fogh.]

stiller jeg, at det ærede Medlem enten giver en fornuftig Forklaring paa, hvad han mener med Hensyn til Pristallene, eller ogsaa afholder sig fra at tale om Pristallene i direkte Forbindelse med dansk Landbrugs Økonomi.

Jeg vil tro, at det vilde være gavnligt, om vi, inden vi gik videre i Diskussionen af hele det store Problem, der hedder Smørproduktionen her i Landet, gjorde os klart, hvad vi i Virkeligheden vil opnaa. Jeg er nemlig ikke sikker paa, at de Produktionsforhold, der har været gældende hidtil, kan fastholdes i al Fremtid. Jeg vil tværtimod være tilbøjelig til at tro, at det vilde være klogt og rigtigt, om man fra Landbrugets Side vilde foretage visse endogsaa radikale Ændringer i den Arbejdsmetode, den Driftsinddeling, der hidtil har været gældende inden for Landbruget. Der er da to Hovedkrav, jeg tror, man maa stille med Hensyn til Smørproduktionen, og det er, at man skal gøre den mindre, og at man skal gøre den billigere. Smørproduktion som en Fabriksvirksomhed, hvor Produktionen drives ved Hjælp af betydelige Mængder dyrt indkøbte Fodermidler, tror jeg ikke vil kunne gaa i det lange Løb, og jeg rejser derfor det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rimeligt og betimeligt, at man stærkere satte ind for en Formindskelse af Produktionen og en Billiggørelse af den, thi hvis man ikke har den Opfattelse, at den kommende Tid vil bringe det samme gode, lønnende Grundlag, som vi har haft tidligere, saa forekommer det mig urimeligt, at man ad kunstig Vej søger at fastlægge Priserne ved det, som de Herrer med et lidt forkert Udtryk kalder Produktionsomkostningen.

Det ærede Medlem Hr. Kyed var bl. a. inde paa nogle Betragtninger over, at denne Lov ikke alene skulde have omhandlet Smørret, men ogsaa Mælk og Fløde. Det er vistnok rigtigt, at Landmændene faar for lidt for Mælk og Fløde i Forhold til, hvad det koster i Byerne, men var det saa ikke rimeligere, om man beskæftigede sig med den Tanke at sætte Mellemandlavancen ned, om Landmændene optog det Spørgsmaal: Skulde der ikke være Mulighed for, at den Prisstigning, paa indtil et Par Hundrede Procent, der meget ofte fremkommer, fra Manden har produceret sin Mælk, til den konsumeres i Byen, formindskedes til Fordel baade for Producent og Konsument? Jeg vilde tro, at der her var en Mulighed, som det vilde være betimeligt at undersøge i samme Forbindelse.

Jeg vil gerne have Lov til at udtale over for det ærede Medlem Hr. Kyed, at efter mit Skøn forringes Loven ingenlunde ved, at Leverandørerne fritages for at betale Afgift. Efter mit Skøn har den Sammenligning, der er blevet draget mellem Skotøj og Smør, heller ikke saa forfærdelig stor Betydning, for det gælder jo om Skotøj, at man i hvert Fald ikke kan forbyde Folk at gaa barbenede, og det gælder om Smør- og Margarineafgiften, at man ikke kan forbyde Folk at bruge betydelig mindre Margarine, end de har brugt hidtil. Det ærede Medlem Hr. Kyed spurgte, om man skulde tvinge Folk til at smøre paa begge Sider af Brødet. Det tror jeg ikke, der er Tale om. Derimod tror jeg noget helt andet, og det er, at hvis man forhøjer Priserne væsentligt, kan man meget let tvinge Folk til at smøre mindre paa Brødet, saaledes at den Fordel, man har tænkt sig at indvinde ved at hæve Prisen paa Margarine, afsvækkes ved, at den forbrugende Del af Befolkningen ganske simpelt smører tilsvarende mindre paa. I det hele taget finder jeg Anledning til at sige, at som Forholdene ligger i Øjeblikket, hvor Afsetningsmulighederne for vort Smør ligger saadan, at vi har vanskeligt ved at opfylde de Krav, der stilles til os ude fra om Levering, forekommer det mig urimeligt, at man spekulerer paa netop i en saadan Periode at gaa til at indskrænke Forbruget af Margarine, af et billigt og, trods al Talen om Vitaminer og andre Ting — der maaske dog i Realiteten ikke har saa stor Betydning, som man tillægger dem —, godt Fødemiddel, der er anvendt gennem mange, mange Aar. Jeg finder ogsaa Anledning til at gøre opmærksom paa, at den danske Befolkning, ikke mindst den danske Landbostand gennem en lang Aarrække har hjembragt mange Penge til Fordel for sig selv og til Fordel for den samlede Nation ved at producere Iste Klasses Smør og sælge det og selv spise Margarine. Og rent nationaløkonomisk vilde jeg tro, at det i hvert Tilfælde vilde være en Dumhed i Øjeblikket at gaa til en Begrænsning af Margarineproduktionen for at tvinge Befolkningen til at spise Smør, da Smørret nu vitterligt kan sælges til en Pris af omkring 2 Kr. eller mere pr. kg. En ganske simpel Beregning giver det Resultat, at hver Gang vi beholder et kg Smør hjemme i Danmark, et Kilogram, der kunde udbringes til et Par Kroner, og samtidig tvinger Margarineproduktionen tilbage, en Produktion, hvis Raaprodukter kun koster nogle Øre pr. kg, udsætter vi ved dette